

REMOUCHAMPS, Edouard (Lier 1 juni 1858 – Gent 13 maart 1941). Vader van **August Renouchamps**.

Was de zoon van een Waalse vader (gelegenheidsdichter en toneelschrijver, een van de eerste leden van het Lierse **Willemsfonds**) en van een Vlaamse moeder. Remouchamps studeerde aan het Antwerps atheneum en geneeskunde aan de Gentse universiteit, waar hij in 1883 promoveerde tot doctor. Een reisbeurs bracht hem daarna onder andere in Straatsburg, Parijs, Leiden, Philadelphia en Montevideo. Na een assistentschap (1890 tot 1895) aan de Gentse universiteit maakte Remouchamps de overstap naar de praktijk. In de Gentse volksbuurten organiseerde hij kosteloze spreekuren en huisbezoeken. Jarenlang was hij ook afdelingschef in interne geneeskunde in de Bijloke.

Als student sloot Remouchamps zich aan bij het studentengenootschap 't **Zal wel gaan**, waar hij bijdragen schreef voor de almanakken en twee jaar de functie van schrijver bekleedde. Via 't **Zal wel gaan** kwam hij in contact met het **Willemsfonds** en het **Hooger Onderwijs voor het Volk**; voor beide organisaties hield hij voordrachten. In het kader van de volksverheffing schreef Remouchamps het volksboekje *De Tering* (1892), waarin hij recente wetenschappelijke bevindingen vertaalde naar het ruime publiek toe én in de taal van dat publiek. Dit engagement weerspiegelde zich verder in Remouchamps' deelname aan de **Vlaamsche Wetenschappelijke Congressen**.

WERKEN: *De Tering*, 1892.

LITERATUUR: P. van Oye, 'In Memoriam. Dokter Edouard Remouchamps', in *Biologisch Jaarboek*, VIII, 1941.

LEO ELAUT* EN PETER LAROY